Vzájemné uznávání ochranných opatření

Ochranné příkazy vydané v jedné zemi EU lze poté vykonávat i v jiné zemi.

Právo využívat i nadále ochranných opatření při stěhování do jiného členského státu

Aby vás jako oběti (zejména různých forem domácího násilí a pronásledování) vnitrostátní orgány účinně ochránily před násilím a obtěžováním, mohou vám přiznat zvláštní opatření (nařídit soudní zákaz kontaktu s vaší osobou a opuštění společně obývaných prostor, zákaz setkávání s vaší osobou a navazování kontaktů s vámi nebo podobný ochranný příkaz), jež pomáhají zabránit další agresi nebo dalšímu útoku ze strany pachatele. Pokud byl v některém členském státě vydán ochranný příkaz na váš návrh, můžete chtít i nadále využívat jeho ochrany při stěhování či cestování do jiného členského státu. Za tímto účelem zavedla EU mechanismus pro vzájemné uznávání ochranných opatření.

Vnitrostátní ochranná opatření mohou být občanskoprávní, trestněprávní či správní povahy a jejich trvání, rozsah a postupy přijímání se mezi členskými státy liší. Jelikož v právních předpisech EU existují různé právní základy pro vzájemné uznávání občanskoprávních a trestněprávních opatření, byly v zájmu zajištění oběhu tří nejběžnějších druhů ochranných opatření v rámci EU nutné dva samostatné nástroje. Ochranné příkazy, na které se vztahuje daná směrnice a nařízení, se týkají situací, v nichž vy jakožto oběť nebo potenciální oběť trestného činu jste chráněni tím, že osoba, která představuje nebezpečí, má zakázán nebo omezen vstup do určitých míst a zákaz setkávání s vaší osobou a navazování kontaktů s vámi.

- Směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu zavádí mechanismus, který umožňuje, aby mezi členskými státy byly uznávány ochranné příkazy vydané jako opatření trestního práva.
  Chrání-li vás ochranný příkaz vydaný v rámci trestního práva v jednom členském státě, můžete požádat o evropský ochranný příkaz.
  Ochrana by měla být zajištěna prostřednictvím nového ochranného opatření přijatého členským státem, do nějž budete cestovat nebo se stěhovat, a to v návaznosti na zjednodušený a zrychlený postup.
  Členské státy provedou ustanovení směrnice do svých vnitrostátních právních předpisů do 11. ledna 2015.

- Nařízení (EU) č. 606/2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech zavádí mechanismus, který umožňuje, aby mezi členskými státy byly přímo uznávány ochranné příkazy vydané jako opatření občanského práva.
  Chrání-li vás tedy ochranný příkaz vydaný v rámci občanského práva členským státem vašeho bydliště, můžete jej uplatnit přímo v jiném členském státě, a to získáním osvědčenía jeho předložením příslušným orgánům k doložení vašich práv.
  Nařízení platí ode dne 11. ledna 2015.

Nedávno byly zveřejněny výsledky dvou projektů týkajících se evropského ochranného příkazu spolufinancovaných v rámci programu Evropské unie Daphne:

1. Projekt „POEMS“ a jeho *Závěrečná zpráva* a *Doporučení* jsou k dispozici společně s *informacemi pro jednotlivé země*. Projekt byl zaměřen na mapování právních předpisů týkajících se ochranného příkazu v 27 členských státech EU, posouzení úrovně a praktického dopadu právních předpisů v této oblasti a na fungování směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu a nařízení č. 606/2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech.
2. Projekt „Epogender“ a jeho *Manuály* jsou k dispozici včetně srovnávací analýzy právních předpisů a praxe

členských států, kterých se týká směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu vztahující se na ochranná opatření pro oběti násilí páchaného na základě pohlaví.

Tyto publikace byly vytvořeny s finanční podporou programu Evropské unie Daphne. Za obsah těchto publikací nesou výlučnou odpovědnost jejich autoři a v žádném případě se nejedná o vyjádření stanoviska Evropské komise.

Publikace představují užitečné ukazatele, které pomáhají při účinném provádění směrnice, a obsahují informace o vnitrostátních právních předpisech, jež mohou pomoci odborníkům.

Poslední aktualizace: 08/10/2020

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.